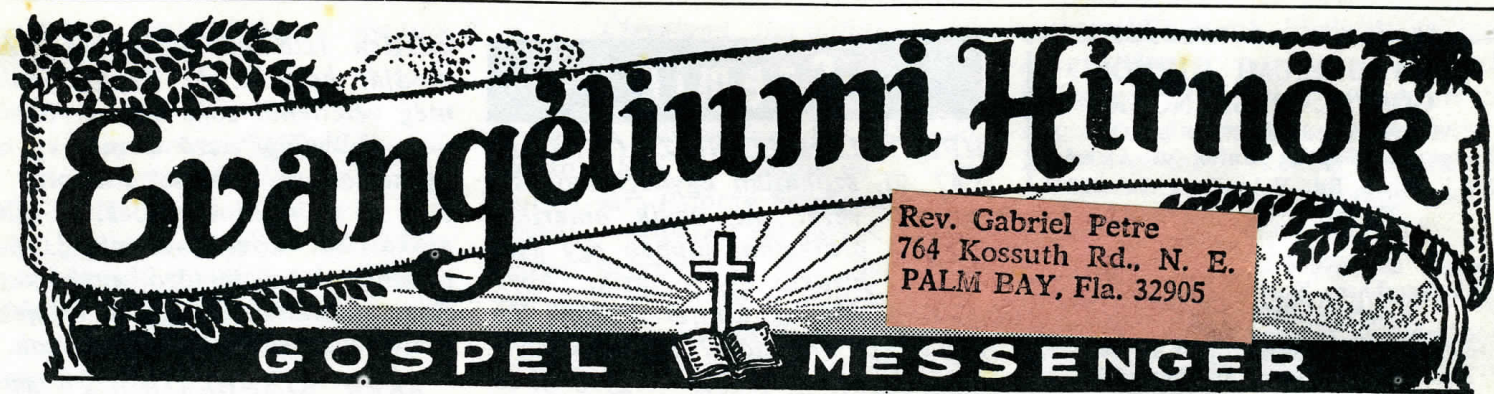




Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

ÉLŐ SÖVÉNY

Márk 12:19.

Figyeljük meg mindjárt a példázat első versében szerénykedő első szó tartalmilag kifejezhető gazdagságát. A szőlő, amely alatt elsősorban Izráel (de mind az emberiség, mind az emberegyed) életét értjük, "élő-sövénnel" vétetett körül. Ez pedig azt akarja mondani, hogy az élet, étellel határolt. Az étletterületeket, valamilyen "életöv" övezi! Mert mondhatta volna Urunk úgy is a példázatot, hogy a szőlőültető "kövel" vagy kivágott ("holt") facövekekkel kerítette be az ültetvényt. De Urunk nem így fogalmazta meg a parabóla szavát, hanem így, hogy "élő-sövény"-nyel. (Máté-evangélista is így jegyezte föl Urunk szavait.) Egyéni ember-életünkre beszűkítve a hasonlatnak eme mondanivalóját, Urunk részben "figyelmeztetni", de más felől meg "nyugtítani" akar bennünket a sze-

A MINTA

Mindig mosolyog és szeretve szolgál
Tekintetében távol fény ragyog.
Lényéből már a menny nyugalma árad,
El sohse fárad.

Megsérteni semmivel nem lehet.
Hisz nincsen benne kit megsérteni,
Nincs énje. Földhöz nem köti már semmi,
Kész hazamenni.

Nincs neve. Krisztus nevében él.
Krisztus kezének csöndes eszköze,
Krisztus lényének visszasugárzása:
Hűséges mása.

Ím, itt a minta. Áldó két kezed,
én Mesterem, vezesse hát a vésőt,
Fájjon, ha fáj, én a kegyelmed zengem.
Készíts el engem!

Gerzsényi Sándor

rény jelzős fogalmazással. Figyelmeztetés azok felé, akik az emberi életvéggel együtt az ember megsemmisülését hirdetik, de hiterősítő akar ez lenni azok számára, akik hitelt tudnak adni az Írásnak, amikor a síron-túli életet hirdeti. Az "élő-sövény" sűrűje áthatolhatatlan függönyt jelent ugyan a testi, az értelmi szem számára, de a szőlő, (az élet) területén sok olyasmiről tudunk és sok olyasmit használunk (ismeretünk ellenére is), amelyek egyébként "érzékfőlöttiek", tehát nem látjuk, nem halljuk, nem ízleljük, szagoljuk és nem tapinthatjuk őket. És mindennek ellenére nem vonjuk létezésüket kétségbe. Hogy tehát hogyan lesz, amikor az ember, az élete határterületén kénytelen lesz az élet szőlőjét határoló "élő-sövénnel" megismerkedni, azt előre senki sem tudja. Ez az ismeret az elhunyoóknak van fenntartva. Halálba-adott kegyelme ez az élet-halál Urának. Mindenesetre azonban áll az Isten szava: "Egy ember szőlőt ültetett és körülvéve gypével..."

Figyelemreméltó a hasonlatban az is, hogy a "Tulajdonos", élni akar tulajdonjogával és gyümölcsöt kér a szőlőbe-szerződtetettektől, amit a munkások megtagadnak. Szembenéznek az akaratok. Más az ember és más az Isten akarata. Az ember mindég ragaszkodik a maga

akaratahoz, útjaihoz, elgondolásaihoz és ezekben (legtöbbször) szembehelyezkedik Teremtőjével. Pedig ez az elkülönödés a világtörténelmének tanúsítása szerint mindég azt jelentette, hogy a szőlőmunkások közül, előbb-utóbb, valamelyik munkás (embertárs) a többi fölé emelkedik és egy történelmi Néró, Hitler veszi át az irányítást az emberi arcvonalon az Isten arcvonalával szemben. — Higyjük el, jó, számunkra előnyös az Isten akarata, amikor tőlünk az emberektől kér a mi emberéletünk szőlőjének gyümölcséből. A szőlőművesek nem egyformák. Egyik erősebb a másiknál. Az erőfölény pedig rendszerint megmutatkozik a szőlőgyümölcs (a javak) eloszlásában. Isten az élet (a szőlő) javainak igazságos elosztása végett kéri a szőlő gyümölcsét, amit nem is a maga számára, hanem (az utolsó ítélet megindokolása szerint) az ő "kicsinyei"-nek kér. (Máté 25: 31—46.)

Világos az is a hasonlatból, hogy a szőlő Tulajdonosa emberfeletti türelemmel, reménységgel küldözgeti követeit a gyümölcsért, amit a munkások rendre megtagadnak. Sőt, egyik-másik követet meg is ölik. Ennek ellenére a türelmes Tulajdonos így gondolkodik: "A fiamat meg fogják becsülni..." — "utoljára azt is elküldö hozzájuk..." Figyeljük meg: "utoljára"! A "Fiú", Isten Fia, az Ige, a Biblia! Isten utolsó Követét minden ember ismeri már szerte-szét a világon. Én is, te is. Követségét már minden szőlőben végzi. (Az evangélium az egész világon prédikáltatik!) A Szőlőtulajdonos utolsó Követe ott áll zörgetőleg minden ember ajtója előtt, Atyja üzenetét tolmácsolva. A "szőlő" gyümölcsét

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla., 32905

Editor — Szerkesztő:

DR. BELA UDVARNOKI

609 Woodridge Drive,

Murfreesboro, North Carolina 27855

Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Melbourne,
Fla. and additional mailing office.

Subscription fee: \$5.00 per year

Előfizetés és címváltozás

erre a címre küldendő:

Mrs. Jack Steg

321 Wilbur Court, Palm Bay, Fla. 32905

Tel. 305-723-1397

FONTOS: Címváltozást, kérjük,
jelentsék Mrs. Jack Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje minden hónap negye-
dike és huszadika. A negyedikén pos-
tázott kézirat a következő hónap else-
jén, a huszadikán postázott kézirat a
következő hónap tizenötödikén jelenik
meg. Sürgős hírek a lap megjelenése
előtt 10 nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

Szemle

HELYTELEN EGYHÁZI GYAKOR-
LAT új, szokatlan egyházi szóhasz-
nálatra vezet. Az egyik amerikai
magyar protestáns lapban egy gyü-
lekezeti híradás így hangzik: "Ápri-
lis 1-én világiak konferenciája." Vi-
lágiak konferenciája? Az! Nem félre-
értés és nem sajtóhiba. Egyszerű és
ártatlannak látszó szóhasználat, me-
lyet a nem bibliai gyakorlat hozott
be. Eben az esetben a "világiak" szó
az egyháztagoknak a hivatásos em-
berekől (papi rend) való megkülön-
bztetését jelenti. Nem magyar szó-
val úgy is írhatnánk: laikus. A római
katolikus egyházban évszázadok óta
használatban van a "világi" szó a
papok és a hívek megkülönbözteté-
sére. A biblia is beszél a "világról"
és a "világiakról". Az Írásban ez a
szó mindig azokra vonatkozik, akik
a földi élet gyönyöreit keresik és a

hitetlen, Isten-nélküli emberek élet-
módját követik. Az Úr gyermekeit
még véletlenül sem nevezi világiak-
nak. A "világi" szó a mai egyházi
gyakorlatban három állapotot je-
lent. 1. A földi életet. 2. A bűnös
szokásokat követő életet. 3. papi-
rendhez nem tartozó egyháztagot.
Ilyen a rendszer és így ad kifejezést
a nyelv a rendszer szokásainak.

AKÁR SZÁNDÉKOLJUK, AKÁR
NEM az egyháztagok "világiaknak"
való nevezése lelkileg hátrányosan
megkülönböztető és azt a szakadé-
kot, ami a papok és a hívek között
fennáll kiszélesíti. A szakadék pedig
azt jelenti, hogy az egyháziak és a
laikusok (világiak) nem egy úton
járnak. A szakadék szélesedhet a
misszió kárára, azzal, hogy az egyik
oldalon a "hivatásosok" ragaszkod-
nak a megkülönböztető címekhez,
öltözetekhez és funkciókhoz, a má-
sik oldalon a "világiak" ráhagyják a
munkát a papokra, azzal a megjeg-
zéssel, hogy "azért fizetjük őket".

A bibliai idők szépsége abban állt,
hogy az első század keresztyénei kö-
zött voltak megbízottak (pásztorok,
felügyelők és vénék), de nem volt
megkülönböztetés. Mindnyájan test-
vérek voltak és a szent munkában
mindenki részt vett.

Krisztus népe, a valódi megváltott
nép, keresztyénységét nem egyház-
hoz, vagy gyülekezethez való tarto-
zásan, hanem krisztusi küldetésében
látta. Krisztus elgondolásában min-
den megváltott ember tanítvány és
minden tanítvány küldött. Krisztus
rendszerében minden megtért egyén
valamire megbízott egyén. El tud-
nánk képzelni, hogy Pál vagy Péter
apostol "világiak konferenciáját"
hívott volna össze valamelyik kis-
ázsiai, vagy görögországi keresztyén
gyülekezetben?

BAPTISTA KÖZÖSSÉGÜNKBEN
is feltalálható a szakadék lelkészek
és laikusok között. A szakadék még
nem széles, de az irány a szélesedés
felé mutat. Nem kell kétezer évre
visszaugranunk bizonyítékért arra a
tényre, hogy a lelki mezőn az úttör-
ők "laikusok" voltak s a manapság
"világinak" titulált magvetők mun-
kája nyomán lett dicső aratás. Gon-
doljunk a magyarországi baptista
úttörőkre: Rottmayer Jánosra, Kor-
nya Mihályra és Tóth Mihályra. Le-

tő el élet Igazság, Békesség nélkül?
Ha ezt az utolsó Követet is kiveti
szőlőjéből a szőlőmunkás, akkor
minden kultúr-terméke ellenére is
"kietlen és sivár" lesz a Föld lakosá-
nak élete — nem is szólva azokról a
pokolbeli aggodalmakról, félelmek-
ről s háborúságokról, amelyek a
Fiút mellőző szőlőket dúlják, ha az
"utolsó-Követet" nem fogadja a
szőlőmunkás.

Nem hagy kétséget a hasonlat
maga után a tekintetben sem, hogy
a munkások intellektusában (úgy
általában) "csalódnia" kellett a
Szőlőtulajdonosnak. Ugyanis, az
"Utolsó-követ" is, elődje sorsára ju-
tott. Megölték az "Örökös". Manap-
ság ezt az öngyilkosságot is jelentő
szörnyűséget, "közömbösséggel, hi-
tetlenséggel" hajtja végre az ember.
De ezzel be is telik a pohár. Isten
Fia, az Ige (a Biblia) nélkül a szőlő
sorsa is eldől a munkásokéval egye-
temben. E gyilkosságig elmehet az
ember. Erre és eddig futja erejéből,
szabadakaratóból. Ezen túlmenően
azonban, föltámad az "élő-sövény"
Urának minden szőlőt körül fogó ha-
talma, amely minden szabotáló és
un-intelligens szőlőmunkás ellené-
ben megmutatja és érvényesíti erő-
fölényét!

Udvarnoki András

World Population Would Double by 2006

The latest United Nations de-
mographic directory forecasts that
at its present rate of growth, world
population will double in the next
33 years.

From more than 3.7 billion today,
the increase would stand at 7.4 bil-
lions by the year 2006. (EBPS)

KÖNYVISMERTETÉS

Dr. Udvarnoki Béla: Kik a baptisták? A baptisták története és hitvallomása. (Fórum Kiadó, Novi Sád, Jugoszlávia, 1972. 62 oldal. Kiadta: dr. Király Ferenc, a Magyar Baptista Kiadó vezetőjének megbízásából a Jugoszlávai Baptisták Szövetsége)

Mielőtt e könyvnek az ismertetéséhez fognék, először személyes élményemet kell elmondanom, hogy én miként találkoztam ezzel a könyvvel.

1948–49-es iskolaévben hatodik gimnázista voltam. (Az itteni iskola-rendszer 10. osztályának felel meg.) A háború utáni időszakban nem igen volt a baptista egyháznak megfelelő hittankönyve a gimnázisták számára. Ezért a vezető testvérek a hatodik osztály részére a "Kik a baptisták" c. könyvet javasolták. Így én abban az esztendőben ebből a könyvből tanultam, feleltem és vizsgáztam. Először ugyanúgy tekintettem ezt a könyvet is, mint a többi tankönyvet, vagyis tanulni kell belőle, ha jó jegyet akarok. De ha év elején csak ez volt a véleményem róla, év közben egyre inkább kezdett érdekelni nemcsak az addig ismeretlen történeti fejtegetés, hanem sokkal inkább magának a *könyvnek lelki értéke*. Mire eljött az év vége, és vele együtt a vizsga, addigra én nemcsak felelni tudtam az anyagból, hanem fehérruhában tettem bizonysgot a kiskörösi bemeztő medence szélén arról, hogy jól megtanultam a leckét.

Így tehát ez a könyv nemcsak tankönyv lett életemben, hanem nagy segítséget jelentett nekem abban, hogy dönteni tudtam Krisztus mellett. Ez volt az én első találkozásom a "Kik a baptisták" c. tanulmánnyal, amely teljesen áthatotta életemet. Ez később még abban is megmutatkozott, hogy mint végzős teológus a disszertációm e témakörből választottam "A baptidzó ige fordítási problémái" címmel.

Magáról a könyvről már előljáróban el kell mondanom, hogy én annyira megszerettem, hogy többször is végig olvastam. Viszont azon mindig sajnálkoztam, hogy ilyen rövid. De ezt is meg kell érteni, mert lényegileg nem teológusok számára készült, hanem elsősorban azok ré-

szére, akik nem ismerik, vagy rosszul ismerik a baptistákat. Ugyanakkor mindazok részére is, akik követték Jézus Krisztust a hullám sárba, azok számára hitet erősítő könyv lehet.

A tanulmány három főrésze tagozódik. Az elsőben találjuk a baptizmus eredetéről szóló ismertetést, a második szakaszban magával a bemeztéssel foglalkozik, majd pedig a harmadik rész a baptista gyülekezetek gyakorlatát és azok hitvallomását tartalmazza.

I. Rendkívül fontosnak érzem az első szakaszt, hogy megláthassák és megismerhessék azok, akik "előtt rossz színben tüntették föl" a baptistákat, hogy "nem tévelygők, nem újítók, nem is szekta", hanem a bibliai igazságokra alapított hitelveken állnak. Ma már el sem tudjuk képzelni, hogy milyen nagy jelentőségű volt ez a könyv, amikor megíródott. Igaz, csak mintegy hat évvel később, 1946-ban jelenhetett meg első alkalommal, és most a második kiadást vehetjük kezünkbe. Pedig nagyon kellett volna Magyarországon, mert hiába volt 1905 óta törvényesen elismert vallásfelekezet a baptista egyház, csak 1947-ben egyenjogúsították a többi bevett egyházakkal.

A legújabb kutatások azt bizonyították, hogy az első baptista gyülekezet 1846-ban alakult Pesten. 1971-ben egész évi ünnepléssel emlékeztek meg a baptisták Magyarországon a misszió elindulásának 125. éves évfordulójáról. Sőt nemcsak a magyar baptisták járultak hálaadás-sal Isten színe elé, hanem az európai országok baptista képviselői is együtt ünnepeltek, és ezenkívül az Európai Baptista Szövetség elnöke, és a Világszövetség elnöke is Magyarországon volt.

Mi nem tartjuk azt a megállapítást nagyképűnek, hogy a "baptista vallás keletkezése nem fűződik reformátor, vagy más személy nevéhez". "Ne tűnjék szerénységtelenségnek, ha azt mondjuk, hogy a baptisták az Újszövetségben találják eredetüket". Ma már nagyon határozottan írják az egyháztörténettel foglalkozó könyvek, hogy "azoknak a bibliai igazságoknak, amelyeket mi baptisták hirdetünk, a keresztyén-

hetett volna a csizmás, paraszt-gúnyás "kedves Kornya testvér" lelkész úrnak nevezni? Neki a "kedves" és "testvér" cím szebb volt. Hála az Úrnak, Kornya testvér nem tartotta magát hivatásos lelkésznek és nem tartozott a "világiakhoz" sem. De a több, mint 10.000 ember alámerítése ékezebb, nagyobb dísz a neve előtt, mint bármi cím.

Magyar baptista missziónk újból meg fog erősödni, ha a szakadékot betömjük, a falakat lebontjuk és a baptista vezetők, akiket az Úr erre rendelt, valamint a vezetettek megkülönböztetés nélkül dolgoznak az Úr országa építésén, az örömhír terjesztésén. Ha pedig konferenciákat rendezünk, azokat rendezzük az Úr népének, Krisztus tanítványainak.

ÜZENET

*Földön túról üzen az űr.
A földön zúg a földi zűr.*

*Túlon túlról beszél a hit.
Az ember hordja átkait.*

*Zsong a tudomány méhkasa.
Embernek ember farkasa.*

*Kikből a kegyelem csorog,
Papok, poéták, piktorok,*

*Embernyi ember vagytok-e?
Embernyomokat hagytok-e?*

*Csak kérdezek, kérdezgetek,
De halvány hangom reszketeg.*

*Hisz én vagyok első személy,
A kérdés éle engem ér.*

*Nem mondhatom, mint kisgyerek:
"Nem ér a nevem, emberek."*

*Uram, Te légy irgalmasom,
Mikor fejemre olvasom*

*Mit mond nekem, s rólam neked
Az úrból hulló üzenet.*

Sík Sándor

Pécs, Magyarország. 1972. október 15-én a pécsi baptista imaházban 15 megtért egyént merítették alá az Úr Jézus példájára. A pécsi gyülekezet szépen és eredményesen működik.

ség 2000 éves élete alatt mindig voltak hirdetői”.

Ezután történeti hitelességgel sorolja föl az író, hogy melyek voltak azok a csoportok, amelyek baptista hitelveket hirdettek és valósítottak meg gyülekezeti életükben még akkor is, ha nem baptista volt az elnevezésük. E részben találunk rövid ismertetést az európai és a magyar baptista misszió elindulásáról.

II. A következő részben a *baptid-zó*=bemeríték, görög ige fordításáról, és méginkább a maga korában való használatáról találunk nagyon komoly igei magyarázatot. Hogy a magyar nyelvű bibliánkban mindehnytt csak a kereszteleés szót találjuk, arról mi nem tehetünk, de viszont ez nem teszi valótlanná azt, amit mi hirdetünk és vallunk. Vagyis az Újszövetségben sehol nem találunk arról írást, hogy akár a tanítványok, akár az apostolok valamikor is a bemeítés helyett csak kereszteletek volna, és méginkább nem, hogy gyermekeket kereszteletek volna.

A „Kit lehet megkereszteni?” c. fejezet nemcsak eligazítást jelent a bizonytalankodó embernek, hanem szinte megtérésre, Krisztus követésére való határozott fölshóllítást tartalmaz. Itt olvashatjuk azt a meglepő dolgot, hogy a reformátorok közül Luther, munkásságának az elején kifejezetten ragaszkodott a bibliai bemeítéshez, csak később „a hagyomány nyomása alatt tartotta meg a gyermekkeresztelest”.

Ebben a szakaszban találjuk öszszegyűjtve azokat a bibliai ígéket és történeteket, amelyekben megtérést, bemeítést és a gyermekek Krisztushoz való jövetelét veti egybe az író. Sehol nem találunk egyetlen egy sértő vagy bántó kifejezést azok felé, akik a gyermekkereszteleés hívei, mégis a fejezet elolvasása után egyértelműen tudjuk kijelenteni, nincs semmi alapja a Bibliában annak, hogy megtérés nélkül érvényes lett volna a bemeítés, vagy méginkább, hogy alapja van a gyermekek megkereszteleésének.

Azután említést találunk a Biblián kívüli érvekről is, vagyis amit maga az archeológia, a régiség kutatás, az ásatások bizonyítanak. Nem egy országban találtak „baptistériumokat”, bemeítő medencéket. Ezek szintén alapos bizonyágai annak, hogy vala-

mikor az egyház a bemeítést gyakorolta, különben nem lett volna szükség ezekre a medencékre.

És itt hadd tegyek említést arról a nagyon nagy jelentőségű előadás-sorozatról, amit dr. Király Ferenc tartott az 1952—53-as iskolaévben a Magyarországi Baptista Teológia Szemináriumban. Ő, mint régész, részt vett azokban a kutatásokban, amit Magyarországon folytattak a régi templomok és épületek föltárásában. Számomra nagy meglepetés volt, amikor egymásután sorolta föl — bizonyítékokkal és fényképekkel együtt —, hogy Dunántúl hány helyen, hány templom romjai között találtak baptistériumot. Sőt több helyen a medencék alatt még épségben találták meg a füstelvezető csöveket is. Ezek arra szolgáltak, hogy téli időben fölmelegítsék a vizet a bemeítkezők számára. Egyedül azt sajnálom, hogy ez az előadás-sorozat még nem jelent meg könyv alakjában is. Én még a címére is emlékszem: „Régészet az Ige szolgálatában”.

III. A könyv harmadik részében a baptisták és a baptista gyülekezetek berendezkedését, gyakorlatait és hitelveit találjuk összefoglalva. Ma már nem is tudjuk megérteni, hogy a maga idejében milyen nagy hiányt pótolta ez a könyv. Ugyanis Magyarországon még ma is emlegetjük azt a tréfás esetet, ami meg is történhetett. Egy baptista embert megkérdeztek, hogy mit hisznek és vallanak a baptisták. Erre ő azt válaszolta, hogy *a baptisták mind azt hiszik és vallják, amit a többi egyházak nem hisznek és nem vallanak*. Elhíhető ez a válasz, hiszen nem volt egy ilyen közkezen forgó könyv, amely ennyire világosan fogalmazta volna meg a baptista hitelveket.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy kezében eszközként használhatta a könyv íróját, dr. Udvarnoki Béla testvért, és hálásak vagyunk azoknak, akik lehetővé tették, hogy ez a könyv ismét kezünkbe kerülhetett. Szeretettel ajánljuk és javasoljuk minden testvérünknek e nagyon értékes könyvet azért, hogy az elolvasás után még nagyobb hittel vallhassuk, hogy az *„így illik nekünk minden igazságot betölteni”* elvet nem szégyeljük, hanem Krisztus nyomdokain való járásnak tartjuk.

Viczián János

FRANK SZANTO Christian Service Fund

Mrs. Frank Szanto, a member of the Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, Conn., has established a Fund under the management and care of the Board of Deacons of the Silliman Memorial Church. The fund of \$4000 is to serve the “preaching of the Gospel”. Its income is to be used in *training* and *assisting* persons attending seminary to prepare for the ministry or mission field. The income of the fund also can be used

A. To assist the church in implementing continuing education for the pastor.

B. To assist any of the laity of the church in attending programs for training in witnessing.

C. To assist the church in sponsoring special evangelistic events.

Among the provisions, limitations of the use of the fund are a few wise points. The income of the fund must be given as a grant, and not as a loan. It cannot be used for church building, convention expenses, the gift to one purpose cannot exceed \$500. The Board must make known to whom grant is given.

There is an important sentence of challenge among the items if the letter of the donor: *“The Fund shall be open for other donations to be made any time.”* The date of the establishment of the Fund is December 3, 1972.

This beautiful Christian act reveals first of all the place where Mrs. Frank Szanto's heart was: *it is the field of Mission*—as is represented by the church. Very wisely she did not invest in passing, material things—but in the eternal: the spiritual, the preaching of the Gospel.

Mrs. Szanto has set a good and worthy example. Our Christian people can follow her in establishing similar Funds in their own churches: not for building, earthly memorials, but for the aim which was nearest to the heart of Christ: proclaiming the good news of the saving power of Jesus.

We greet Mrs. Szanto with Christian joy.

B. U.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: SZERENCZY JÓZSEF NÉ

Női konf. elnök: Petre Gáborné
Alelnök: Tatter Vilmosné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Forrás Edéné

Az én kicsinyeim

Kicsoda a gyermek? Ugy-e furcsa kérdés? Ezt mindenki tudja. Pedig nem így áll a dolog. A legtöbb szülő zavartan azt mondaná erre a kérdésre: megszületett és van. Megdöbentő keveset tud az átlagszülő saját gyermekéről. Még testi fejlődéséről is. Hát még a lelkéről.

De kicsoda hát a gyermek? Fejlődésben lévő ember — mondják általában. Mi ismerjük az igazság másik felét is: *a gyermek Isten ajándéka!* A kettő együtt igaz.

Amelyik szülő nem Isten ajándékának tekinti gyermekét — annak gond és teher a gyermek. Ezért nem lehet, komoly hit nélkül örömmel gyermeket várni, hordozni, szülni. Vagy ha öröm az, önző öröm, amely előbb utóbb megbosszulja magát.

Mi azonban azt is tudjuk, hogy a gyermek nemcsak ajándék, hanem *kölcsönadott ajándék*, az örök tulajdonjogot, amely a teremtés jogából származik, Isten mindig fenntartja magának. Sőt számonkéri tőlünk a gyermeket — mint a talentumot — a példázat szerint.

Aki olvassa a szentírást, az tudja, hogy a bibliai szülők akarták a gyermeket, ahol nem volt, a legnagyobb csapások egyikének tartották. Ahol volt, ott Isten egyik legnagyobb áldásának tekintették.

A gyermek, semmiképpen nem "tökéletlen felnőtt", mint aminek sokan tartják. Éppen úgy nem az, mint ahogy az almafavirág nem tökéletlen alma, ahogy a tyúktojás nem tökéletlen csirke. A gyermek: *gyermek!* A gyermekség önálló életforma, s csak önmagában érthetjük meg, s úgy is kell mindig bánnunk a gyermekkel: mint gyermekkel! Még pedig a *maga korának megfelelően*. Nem szabad a gyermeket soha a magunk "felnőtt" mértékével mérni. Más a csecsemő mértéke (0—1 év) más a kisgyermeké (1—5 év), más a növegyermeké (6—12 év), más a serdülőé (12—17 év). Természetesen csak nagyon lazán jelezzük a korhatárokat, s ezen belül még több határ is van. Éppen ezeket a határokat, a "mértéket" adja meg a gyermek-lélektan. Ezért van rá szük-

ség, s arra, hogy a szülők olvassák is. Természetesen megfelelő hittel és tudással írt gyermeklélektan. Amely már lényegében gyermek-lelkigondozástan.

"Ha olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek..." A legtöbb felnőtt és szülő azt kívánja, hogy a gyermek alkalmazkodjék mindig, mindenben a felnőttek világához és gondolataihoz! De hogyan? Hiszen az a szegény apróság sose volt felnőtt! Így az alkalmazkodás alig sikerült. Vagy csak sok sírás, nyomorúság és belső seb fájdalmán keresztül jut el addig a gyermek. Mi ellenben már voltunk gyermekek. Gondoljunk vissza gyermekkorunkra minél többet, gyermekkorunk kérdéseire, bánataira, sebeire, fájdalmaira, s akkor máris jobban megértjük a nem is mindig "olyan boldog" gyermeket. Tehát: nekünk kell gyermekké lennünk, ha gyermeket akarunk nevelni, vagy gyermekkel akarunk foglalkozni. Jézus fent idézett mondatát (Máté 18:3.) ilyen értelemben is ajánlatos figyelembe venni. Természetesen az az Ige sokkal többet jelent ennél, de azért is olyannak kell lennünk, mint a kisgyermek, hogy jobban megérthessük őt. Most pedig vegyük elő a Szentírást, s mielőtt tovább haladnánk, olvassuk el a Máté evangéliuma 18. részének 1—14. versét.

"A kicsi angyal..." Kedves dolog ezt alvó, szendegő gyermekünk ágya felett egymásnak mondani... De amelyik szülő ezt komolyan el is hiszi róla, akár az újszülött csecsemőről is, az hamarosan és keserűen csalódnai fog. Mert igaz valóság az, amit Dávid király — a zsoltáros — önmagáról mond, az 51. Zsoltárban: "Ímé vétekben fogantattam és bűnben melengetett engem az én anyám." Viperatojásból nem kel ki galamb. És a kis vipera, bizony nem gyíkcso, ha olyan "ártatlannak" is látszik. Fogában, minden sejtjében, idegszálaiban és egész lényében ott a "méreg", az eredendő bűn. Ezért mondta valaki olyan megrázó paradoxonnal: "Minden gyermek halva születik. Mégegyszer meg kell születni, hogy valóban éljen." "Ne cso-

dáld, hogy azt mondtam neked: szükség nektek újonnan születetek." — mondja Jézus a modern világ, modern Nikodémusának is! (János 3:7.) De mi ezen még mindig csodálkozunk és nem hisszük, hogy az eredendő és a szerzett bűnök ellen, *csak ez az egy orvosság van*. Gyermekünk "vipera-fogacskája" ellen is. Ahogy a vándorlás pusztájában is csak *egyetlen* ellenszer volt a kígyómarás ellen, a "felemelt-kígyó" (IV. Móz. 21:9.), úgy a mi életünk "pusztájában" és a mi "vándorlásunkban" is, az egyetlen segítség: a keresztre feszített Jézus! Hogy, "...aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen". (Ján. 3:16.) És ez a mi kis "angyalunkra" is vonatkozik!

A természettudósok és élettannal foglalkozók, a bűn eredendőségének egy tetszetős nevet adtak "átöröklés". S az "átöröklött", "kellemetlen" tulajdonságokat "lemetszhető vadhajtasoknak" kendőzik, amely vadhajtasokat a nevelés és lélektan "ollója" képes elintézni. Hát igen: úgy képes, ahogy mi metszük a bokrot, aztán a következő tavasszal újra metszegetjük, mert minél jobban metszegetjük, annál jobban, erősebben nő! Ugyanazon gyökérből, ugyanolyan ág —, ha nem is ugyanaz! Bizony hiába metszegetjük, ha nem oltjuk be más töbe, más ágba, abba a "Vesszőszálba", amelyik "Isai törzsekből nevelkedett (Ézsaiás 11:1.), a mi Urunk Jézus Krisztusba! De még ezt a beoltást sem mi végezzük.

Mert vajon tövisről szedhetnek-e szőlőt, vagy a bojtórjánról fügét? (Máté 7:16.)

Lelkipásztor

Vándorúton

Érdes, szomorú, szürke és kemény
E hosszú, kínos, nagy zarándokút.
Sokszor már olyan szívesen letenném,
Mikor a lábam új göröngyre jut,
Sehol egy fa, amely árnyékot adna,
Sehol nincs gye, mely felvidítana,
Sehol patak, hogy felüdítse szomjamat,
Csak lezúduló sziklák moraja.
Nyűtt a ruhám és a sarum is elhagy,
A gondok terhe újból földre vet,
Fáradt szemekkel a jövőbe nézek,
Ah, nem látok, csak szürke köd pereg.
De a hegyormon fönt, a csúcson messze
Ott fény dereng, ott égi fény ragyog,
S hallok a kedves, áldott, meleg hangot,
hogy: "Semmi felől ne aggódjatok!"

Somogyi Gáborné

Misszió mezőkről...



Hunter-Vadász János testvérünket a Déli Baptista Szövetség Home Mission Board *társ misszionáriussá* (Associate missionary) nevezte ki azzal a megbízatással, hogy San Francisco környékén magyar missziót folytasson. Ez a kinevezés lehetővé teszi, hogy a San Francisco melletti San Joseban alakuló kis magyar baptista gyülekezetnek magyar pásztor lehessen, és a munkát Vadász testvér teljes erővel végezhesse. Az amerikai magyar misszionának úgy Vadász testvér, mint ez a hathatós segítség nagy nyereség. Szeretettel köszöntjük Vadász testvért és nejét.



CALVARY BAPTIST CHURCH,
KIPLING, SASK. CANADA

Nagyon kedves meghívásnak tehettem eleget, amikor március 11—18-ig a kiplingi gyülekezetben szolgálhattam. Ez a gyülekezet az Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek között a legrégebbiek közé tartozik. A múlt évben ünnepelték imaházuk megnyitásának 60. évfordulóját, és természetesen a gyülekezet alapítása még régebbi időkre tekint vissza. De valószínű az Evangéliumi Hírnök olvasói sokkal jobban ismerik a régebbi nevén, a volt a Békevári Gyülekezet néven. Valamikor Kiplingtől 8 mérföldre volt ez az imaház, de ott is a városiasodás következtében sokan a tanyákról beköltöztek a nagyobb kényelmet nyújtó városba, ezért az imaházat is a testvérek után hozták. Ma már csak a temető található azon a helyen, ahol valamikor az élet ígéje hangzott.

A kiplingi gyülekezetnek van lelkipásztora J. Rabuka testvér személyében, és ő nagy áldozatokat hoz azért, hogy ötven mérföldről, ahol lakik, és ahol egy másik baptista gyülekezetnek is lelkipásztora, hetenként két alkalommal is meglátogatja a gyülekezetet, és közöttük Isten Igéjét hirdeti. Viszont nagy a hiány magyar igehirdetéseiben. Az idősebb testvérek, valamint a városka lakóinak egy része még most is szívesebben hallgatja az anyanyelvén az igét. Ezért hívtak meg a

testvérek, hogy egy héten keresztül szolgáljak közöttük.

Azt gondoltam, hogy hosszú lesz majd az az egy hét. De az utolsó estén vettem csak észre, hogy a hét gyorsan elröppent, mintha csak két-három napból állt volna ottani időzésem. Ez pedig azért volt, mert nagy szeretettel és kedvességgel vettek körül nemcsak a gyülekezet tagjai, hanem a sok magyar, akik ott élnek és laknak Kiplingben.

Egy héten keresztül minden este együtt voltak a testvérek. A gyülekezetnek mintegy 30 tagja van, és ezek a testvérek minden este ott is voltak az Úr házában, de e mellett a városkában lakó magyar anyanyelvű testvérek is érdeklődést mutatnak az ige után. Ugyanis esténként 60—70 volt a jelenlévők száma. Sokan elmondták azt személyes beszélgetések és családlátogatások alkalmával, hogy milyen nagy hiány Kiplingben a magyar nyelvű igehirdetés.

A már nyugalomban lévő Révész lelkipásztor testvér, a nyári hónapokat immár a második évben fogja ott tölteni Kiplingben, hogy a magyar nyelvű igehallgatóknak eleget tudjon tenni. Meglátszódik az eredmény, többen tettek bizonyosságot arról, elfogadták Jézus Krisztust megváltójuknak és uruknak.

Március 15-én alkalmam volt arra, hogy a gyülekezet egy régebbi lelkipásztorával, Bruce Haskins-sal is találkozhattam. (1961—68-ig volt a gyülekezet lelkipásztora.) Ő most más beosztásban van, és mint Area Minister szolgál a Baptist Union of Western Canada. Átutazóban volt Kiplingen, de egy órára ott is megállt, hogy a gyülekezet vezetőivel találkozzék és beszélgessen velük. A téma éppen az volt, hogy a Baptist Union anyagi segítséget akar nyújtani, hogy rendszeres magyar igehirdetések legyenek Kiplingben. Az Union vezetői látják azt, hogy milyen fontos, hogy abban a városkában még anyanyelvükön hallhassák az emberek Isten üzenetét.

A hét leteltével alig akartak elengedni a testvérek és a megismert református atyafiak, mert az együttes szolgálatunk nagy örömet és áldást

adott mindnyájunknak. A gyülekezet kis énekkara is szolgált minden este a régi, ismert kedves énekekkel. Sőt az egy hetes gyakorlás nyomán már annyira jutottak, hogy nemcsak a könnyebb énekekkel szolgáltak, hanem vasárnap este már a nehezebb énekeket is szinte hiba nélkül énekeltek. Vasárnap este annyira föllelkiesedtek a testvérek, hogy a fűzfára akasztott hegedűket és más hangszereket is elővették. Így az utolsó este már egy kis zenekar is szolgált a gyülekezetben mindnyájunk nagy öröme.

A befejező istentisztelet után az imaház alsó helyiségében szépen és gazdagon terített asztalok vártak bennünket. Sokáig énekelünk, majd pedig beszélgettünk, így elevenítve föl a régmúlt emlékeit. Többen vannak még olyanok, akik a század elején települtek ide, és mint úttörők kezdték az életet, sok küzdelemmel és nehézséggel.

Már éjfél közeledett, amikor nagy nehezen el tudtunk egymástól köszönni azzal a jó emlékekkel, hogy Isten áldása vett körül bennünket együttlétünkben és testvéri közösségünkben. Láthattuk, mennyire leomlottak a falak, ember és ember között akkor, amikor Jézus Krisztus lesz úrrá életünkben.

Az én számomra pedig egy újabb megerősítés volt annak a meglátása, hogy ahogy a New York-i figyelő is írta (E. H. 1973. No. 6.), ott a nagy városban is, azután Torontóban is, és most bizonyosságot nyertem, hogy Kiplingben is, van még alapja a magyar misszionnak. Csak "kérjétek az aratásnak Urát, küldjön munkásokat az ő aratásába." *Viczián János*



Sao Paulo, Brazília. Nagy István lelkipásztor írja, hogy a Sao Paulo-i magyar baptista gyülekezet által alapított két misszióállomáson a munka szépen halad előre. A második számú misszió állomásnál február 10-én volt evangélizáció. Az esti evangélizáció előtt családi látogatást és hívogatást tartottunk. Az evangélizáció után 4 egyén jelentkezett, hogy elfogadja az Úr Jézust, mint Megváltót.

Az első számú misszióállomáson március 9—11-e között volt evangélizáció. Az anyagyülekezetből (bérelt autóbusszal és magán autóval) több, mint 40 testvér jelent meg az össze-

jöveteleken. Itt is többen elfogadták az Úr Jézust.



Evangelizációs hálaadó Istentisztelet

Sok áldásban volt része a Sao Paulo-i gyülekezetnek március 18-án. Ez a hálaadó Istentisztelet felgyógyulásért történt. *Erdei József* testvér gyülekezetünk diakónusa súlyos betegségen esett át. Az orvosok lemondtak életéről. Az Orvosok Orvosa meggyógyította. Háláját ő is és a gyülekezet is úgy fejezte ki, hogy összegyűltek az Úr házába hálaadásra és *Erdei* testvér meghívta erre az alkalomra munkatársait, üzletfeleit és azokat, akik betegsége alatt meglátogatták. A nagy tömeg befogadására imaházunk szűknek bizonyult és a megjelentek csak szorongással fértek be. A meghívottaknak több, mint a fele előttünk ismeretlen volt és nagy részük először vett részt a mi Istentiszteletünkön.

Erdei testvér és neje az ajtónál köszöntötte a vendégeket. Az alkalmi igehirdetés *Ezékiás* király betegségről és gyógyulásáról szólt. 120 vallásos iratot adtunk vendégeinknek. Az igehirdetés után *Erdei* testvér szólt. Bizonyoságot tett Isten erejéről és megmagyarázta a különleges összejövetel okát.

A gyülekezet nagyon hálás *Erdei* testvér felgyógyulásáért. Szolgál az Úr népe között mint diakónus, zenekar vezető és gyülekezetvezető helyettes és *R. Nagy Ferenc* testvérrel együtt vezeti a második számú miszióállomást. A vendégeket mind szeretettel meghívtuk Istentiszteleteinkre. Az énekkar és a zenekar szép előadásai újdonságnak számítottak vendégeink előtt. Amint mondták, nem tudták, hogy gyülekezeteinkben ilyen is létezik.

(Az *Evangeliumi Hírnök* és olvasói kedves és lelkesítő hírnek veszik a fenti közleményt. Így is lehet hálát adni. Bemutatjuk embertársainknak a mennyei orvost, aki testünket és lelkiünket meggyógyította. Az Úr áldását kívánjuk *Erdei* testvérrre. Szerk.)

Címváltozás.

Nagy István testvér új címe:

Esteavo Nagy
Caixa Postal 11156
C. E. P. 05000 Lapa
Sao Paulo, Brazil

Cleveland, Bethánia

A gyülekezet nagy várakozással készül arra, hogy Magyarországról egy agilis, két nyelven beszélő lelkipásztort kap. Az elmúlt év júliusában itt járt *Palotay Sándor* és *Laczkovszky* testvérek elé tártuk a gyülekezet helyzetét és 1972. őszén tartott tanácskozáson a gyülekezet hivatalos határozatba foglalta a lelkipásztor hívásának a tervét. 1972. novemberében, mint a Bethánia gyülekezet tanácsadó lelkipásztora megbeszéltem a kérdést Budapesten *Palotay* és *Laczkovszky* testvérekkel. A megbeszélés óta (1973. februárban) kedvező kilátásokkal biztató, megértő levél érkezett előbb nevezett magyarországi vezető testvéreinktől. Remény van arra, hogy ez év június, vagy július hónapjában megérkezik a lelkipásztor.

A Bethánia gyülekezet imaház vásárlását tervezi. Kilátásban van az, hogy egy szépen felszerelt methodista templom eladó lesz. Erre a célra a gyülekezet 25.000 dollárt tett félre. A clevelandi Gerzsenyi Ernő Misziós Alap felajánlott 15.000 dollárt adományként. Az atlantai Baptist Home Mission Board ad 15.000 dollárt kölcsön, alacsony kamat mellett. A gyülekezet nőegylete már is tervezgeti a prédikátor lakás előkészítését.

Id. Marosi Béla és neje (Ifj. Marosi Béla szülei) három hónapi látogatásuk alatt komoly, keresztyéni buzgalommal vettek részt a gyülekezeti munkában. *Marosi* testvér szorgalmasan közreműködött az ének és a zenekar szereplésében és készséggel szolgált imaórák vezetésében. A gyülekezet megszerette *Marosi* testvéreket és szomorú szívvel mondott búcsút, amikor *Marosi* testvérek visszatértek az Óházába.

Az elmúlt nyár óta több igehirdető testvér szolgált a gyülekezetben. *Udvarnoki Béla* megjelent három alkalommal. A torontói gyülekezet egy csoportja *Viczián János* prédikátor testvér vezetésével vendége volt a Bethánia gyülekezetnek. *Szabadi Gusztáv*, detroiti lelkipásztor testvér is szolgált az igével néhány alkalommal.

A Bethánia gyülekezet minden vasárnap reggel rádiós evangéliumi szolgálatot végez. Ezen a rádión *Bretz Emil* és *Lant Emil* nyugalma-

zott prédikátorok hirdetik az igét. A gyülekezeti adakozás emelkedő irányt mutat. Mint a gyülekezet tanácsadó lelkipásztora igyekeztem a lehetőségekhez képest annyiszor Clevelandba utazni, amennyiszer a gyülekezet ügyei megkívánták.

Clevelandban volt magyar baptista misszió. Clevelandban van magyar baptista misszió. Clevelandban, amint látjuk az Úr még sokáig fenn fogja tartani a magyar baptista munkát.

H. S.

Torontó

December 31-én és január 1-én Torontóban voltam az ottani magyar gyülekezet meglátogatására. Erről a látogatásról már hozott az *Evangeliumi Hírnök* jelentést *Viczián János* testvér tollából. Ezúttal az ott nyert benyomásaimról óhajtok beszámolni.

A gyülekezet lelkiélete fellendült, a vasárnapi iskola munkája megújult, az énekkar megerősödött. Az új lelkipásztor, *Viczián János* testvér jelenlétével a tagok látogatást kapnak. Az adakozás, amely sokszor a lelkiélet színvonalának a fokmérője, megnőtt. Az adakozásban, a tízed beadásában a lelkipásztor testvér mutat jópéldát.

A torontói gyülekezet buzgalommal és szeretettel készül a június 30 és július 2-a között tartandó tábori biblia konferenciára, valamint a július 12—15-e között Torontóban tartandó országos konvencióra. Mindkét magyar baptista összejövetelnek a torontói gyülekezet lesz a "házigazdája".

Kellemes meglepetés volt a szép prédikatori lakás megtekintése. Az épület alagsori helyiségét gyönyörűen kiépítették és ezt a helyiséget lelkészi irodának, valamint vendégszobának használják.

Ez évben a gyülekezet előljárósági tagjává választották *Eifert János* testvért. Feleségét, aki eddig a Tábor pénztárosa volt, a gyülekezet pénztárosának is megválasztották.

Örömmel írom e sorokat s bizonyos vagyok abban, hogy testvéreink Isten iránt való hálaadással olvasák missziókról szóló jó híreket.

Dr. Haraszti Sándor
a Misszió Bizottság elnöke

Evangéliumi Magyar Napok

Az elmúlt évben több helyen megrendezték ezt a lelki, Igével foglalkozó napot. Ahol megtartották, ott öröm volt és mindenki felkelt az a vágy, hogy időközönként ismételjék meg. A magyar evangéliumi nap, a hívó magyarok testvéri találkozója. Sok magyar baptista testvérünk, aki nem járhat magyar gyülekezetbe örömmel veszi az alkalmat, ha magyar testvéreivel találkozhat és velük együtt élvezheti az anyanyelvükön hangzó Írásmagyarázatot. Az Evangéliumi Napok megtartását az amerikai élet fejlődése kívánja. Magyarok sohasem éltek olyan szétszórta, mint ma. Alig 30 évvel ezelőtt a magyarok főképpen az Egyesült Államok északi államaiban laktak. Ma a magyarokat megtaláljuk Amerika minden államában. Ami a magyarság letelepedését illeti, már nincs kelet-nyugat, észak-dél. New

Yorktól Miamiig és Chicagótól Los Angelesig mindenütt találunk magyarokat s köztük baptistákat.

Az Evangéliumi Nap megrendezéséhez nem kell nagy anyagi előkészület. Nem kell szállásadás sem. 50—80 mérföldes környezetből összejöhetnek a magyar testvérek valamelyik szombaton reggel és egy áldásos nap után szombat este már mehetnek is haza. Ugyanaz a közlekedési lehetőség, ami szétszórta a magyarokat, össze is hozhatja. Gondolkozzanak magyar gyülekezeteink e kérdés felett és imádkozzanak ezért az ügyért.

Köszönet nyilvánítás

Kedves férjem, *id. Haydn János* elhunyt alkalmából küldött részvét nyilvánításokért, a sok virágért és ajándékért, amit szövetségünk vezetőségétől, tagságától és ismerőseinktől kaptam, hálás köszönetet

mondok. Közel 50 évi együttélésünk alatt mindketten lelki kötelességünknek tartottuk, hogy az Úr ügyét a Magyar Baptista Szövetségen belül szolgáljuk. Ezt a szolgálatot örömmel tettük. A kedves testvérek részvétnyilatkozatai balzsam volt szívemre, bátorító és erősítő a hitemben és buzdító a további szolgálatra. A téli hónapokban a Bethesda Otthonunknál találtam megnyugvást az Úr végzésében és leltem lelki erőt a szolgálatra idős testvéreink között.

A testvérek szeretetét és együttérzését szívből köszönöm,

özv. Haydn Jánosné

Buffalo Baptist Silver Band



A buffalói Austin Street Baptist Church, ámbár nyelvén megváltozott, ma is híven ápolja a magyar baptista szövetséggel fennálló kapcsolatait. A gyülekezetet magyar testvérek szervezték és évtizedeken keresztül magyar lekipásztorok ápolták. Hűséges magyar vezetők egész sora állt a gyülekezet élén. Időrendben a következők voltak: *Pálmay József, Botka József, Kecskés Gábor, Major Mihály, Kinda Sándor, Petre Gábor, Boda Sándor és Léhmánn János*. A jelenlegi lekipásztor *Heinz Rossol* német származású amerikai testvérünk.

A gyülekezetben ma is van egy magyar vasárnapi iskola osztály *Kun Gyula* testvér vezetése alatt. A magyar alapítók és kezdők megbecsülése ma is egy kedves jellegzetes

sége az Austin Street-i gyülekezetnek.

30—40 évvel ezelőtt a legtöbb amerikai magyar gyülekezetben szolgált egy zenekar. Ezek a zenekarok foglalkoztatták az ifjúságot, emelték a gyülekezeti vallásos esték kedvességét és hathatós eszközök voltak az evangélizálásban. A buffalói magyar gyülekezet sem lehetett meg zenekar nélkül. 1915-ben megszervezték a zenekart. Ez a zenei együttes az évek során kibővült, átalakult, fejlődött s most *Buffalo Baptist Silver Band* néven szerepel.

A bővülés és alakulás művészi fejlődést jelentett s a zenei színvonalat igen magasra fejlesztette. Ez a zenekar fog játszani a torontói konvención július 13-án, szombat este 7 órakor.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. június 3. *Miért kell törvény?* Mózes II. 20:1—2; Zsolt. 119:97—104; Máté 5:17.

Aranymondattal: Róma 13:10.

Hétfő, máj. 28. Az Úr törvénye. Móz. V. 5:1—7.

Kedd, máj. 29. Halld, mit mond az Úr! Móz. V. 5:22—27.

Szerda, máj. 30. "Édesebb a méznél." Zsolt. 19:7—14.

Csüt., máj. 31. Kérdés az adófizetésről. Márk 12:13—17.

Péntek, jún. 1. Isten mindenek felett való. Móz. V. 5:32—6:9.

Szombat, jún. 2. Tiszteljétek a felső hatalmasságokat. Róma 13:1—7.

Vas., jún. 3. A helyes életmód útja. Zsolt. 119:97—104.

Vasárnapi iskolai lecke. 1973. június 10. *Isten mindenek felett való.* Mózes II. 20:3—5; Máté 6:24—33.

Aranymondattal: Móz. II. 20:3.

Hétfő, jún. 4. Nincs más Isten Móz. II. 20:3—6. Jeremiás 1:4—10.

Kedd, jún. 5. Isten, vagy Mammon? Máté 6:24—23.

Szerda, jún. 6. Ellenálló, vagy megáldó Isten? Jakab 4:1—10.

Csüt., jún. 7. Isten hatalma. Móz. I. 32:22—32.

Péntek, jún. 8. Csak az Urat tiszteljétek! Móz. II. 34:11—17.

Szombat, jún. 9. Isten mindenek felett való. Luk. 18:18—30.

Vas., jún. 10. Isten a mi segítségünk. Zsolt. 62.